We require that his seed be pedigreed after him - בעינן זרעו מיוחס אחריו

OVERVIEW

Our גמרא maintains that the פסוק of ולזרעו אחריו, teaches us that in order to be מרא must be must be מיוחס must be known. מיוחס will cite a seemingly contradictory ברייתא and resolve the contradiction.

_____

תוספות responds to an anticipated difficulty:

יבמות דף לי,א) ראשון ראוי להיות כהן גדול גבי ספק בן תשע לראשון - Ina דאמר בהחולץ (יבמות דף לי,א) ראשון ראוי להיות כהן גדול states in פרק החולץ regarding a child of questionable paternity; whether there was a nine month pregnancy from the first husband, or a seven month pregnancy from the יבם; the first child is fit to be a כה"ג

בפרק נושאין על האנוסה (שם דף ק,ב) פריך לה ומשני זרעו מיוחס אחריו דרבנן - בפרק נושאין על האנוסה (שם דף ק,ב) פריך לה ומשני זרעו מיוחס אמרא answers that the requirement of זרעו מיוחס אחריו is a rabbinical requirement; it is not a חורה requirement, for -

קרא אסמכתא² בעלמא הוא וכי גזר רבנן בזנות בנשואין לא גזר -

The אסמכתא is merely an אסמכתא, and when did the כהן decree that the כהן must be מיוחס, only to exclude a child born out of promiscuity, however if the child was born into a valid marriage, they did not decree that it must be זרעו מיוחס אחריו. Therefore by the case of יבום since there was no זנות, it was a regular marriage (concerning the first born), therefore there is no requirement of זרעו מיוחס אחריו.

SUMMARY

The requirement of זרעו מיוחס אחריו disqualifies from זנות an offspring of a relationship; not of a marriage relationship.

THINKING IT OVER

Why does תוספות cite a question and answer that is מפורש in the גמרא?! ^{3}

_

 $^{^2}$ The term אסמכתא means a support. The חכמים occasionally used a פסוק as a support for their גזירה.

³ See ח"ב מ"ת.